

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาถึง ความต้องการ ความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูง และพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบการอธิบายตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และ สังคม
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มเยาวชนที่อาศัยในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง
- ตอนที่ 3 การหาความสัมพันธ์และทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม
- 3.1 ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of correlation) ระหว่างตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปร คือ
- อายุ
 - การได้รับข่าวสารทางวิทยุ
 - การได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์
 - จำนวนสมาชิกในครอบครัวกับ ความต้องการในการประกอบอาชีพของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง
- 3.2 ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ t-test เพื่อหาความแตกต่างระหว่างตัวแปร
- เพศ
 - เผ่า
 - สถานที่เคยศึกษา
- กับ ความต้องการในการประกอบอาชีพของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง
- 3.3 ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ONE WAY ANOVA) เพื่อหาความแตกต่าง ตัวแปรคือ
- ระดับการศึกษา
 - ระดับผลการเรียน
 - ระดับฐานะ

กับความต้องการในการประกอบอาชีพของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการหลวง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง ซึ่งเก็บข้อมูลได้ จำนวน 1,080 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถจำแนกข้อมูลตามตัวแปรอิสระ ได้ ดังนี้คือ เพศ อายุ เผ่า ระดับการศึกษา ระดับผลการเรียน ระดับฐานะ สถานศึกษา การได้รับข่าวสาร และขนาดครอบครัว ซึ่งสามารถนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของพรรณนาเรียงความ (Descriptive) ประกอบตารางดังนี้

1.1 เพศ

จากการสุ่มตัวอย่างพบว่าเยาวชนบนที่สูง ร้อยละ 50.6 เป็นเพศชาย ร้อยละ 49.4 เป็นเพศหญิง ซึ่งจากสัดส่วนที่แสดงออกมาจะเห็นว่ามีความใกล้เคียงกันมาก อาจจะเป็นเนื่องจากว่าเยาวชนเพศชาย และเพศหญิงที่อยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวงอยู่ในช่วง ที่เยาวชนไม่ได้ออกไปทำงานและเรียนหนังสือทำให้การสัมภาษณ์นั้นมีโอกาสได้สุ่มเจอกับเยาวชนทั้ง 2 เพศนี้ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน จึงทำให้ผลการวิเคราะห์ไม่มีความแตกต่างกันมากในเรื่องของเพศที่ทำการสัมภาษณ์ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 เพศของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	547	50.6
หญิง	533	49.4
รวม	1,080	100

1.2 อายุ

พบว่าเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง ได้แบ่งอายุ เป็น 4 ช่วงดังนี้ คือ

1. อายุ 13 – 14 ปี เป็นช่วงอายุที่ยังไม่สามารถที่จะมีบัตรประจำตัวประชาชนได้
2. อายุ 15 – 17 ปี เป็นช่วงอายุที่มีบัตรประจำตัวประชาชนแล้ว แต่ยังไม่สามารถที่จะเลือกตั้งได้
3. อายุ 18 – 19 ปี เป็นช่วงอายุที่มีบัตรประจำตัวประชาชนแล้ว และยังสามารถที่จะเลือกตั้งได้
4. อายุ ตั้งแต่ 20 ขึ้นไป เป็นช่วงอายุที่บรรลุนิติภาวะและเยาวชนที่อายุ 20 ปีขึ้นไปก็สามารถที่จะตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ เอง ตามกฎหมาย

จากการสุ่มตัวอย่างพบว่าช่วงอายุของเยาวชนที่ทำการสัมภาษณ์ คือ อายุระหว่าง 13 – 14 ปี ได้คิดเป็น ร้อยละ 38.5 ช่วงอายุระหว่าง 15 – 17 ปี คิดเป็น ร้อยละ 30.6 ช่วงอายุระหว่าง 18 – 19 ปี คิดเป็น ร้อยละ 15.2 และอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.1 ตามตาราง(ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 อายุของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
13 – 14 ปี	445	38.5
15 – 17 ปี	354	30.6
18 – 19 ปี	176	15.2
20 ปีขึ้นไป	105	9.1
รวม	1,080	100

อายุสูงสุด 25 ปี

อายุต่ำสุด 13 ปี

อายุเฉลี่ย 16.08

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.99

1.3 เฝ่า

จากการสุ่มตัวอย่างพบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง คือคนเมือง คิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงมาคือ ร้อยละ 26.9 คือเยาวชนเฝ่ากะเหรี่ยง ชาวเขาเฝ่าแม่ั่วคิดเป็นร้อยละ 16.5 ชาวเขาเฝ่ามูเซอคิดเป็น ร้อยละ 12.1 ส่วนที่เหลือซึ่งเป็นเยาวชนเฝ่าอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 17.5 ของชาวเขาทั้งหมด

ซึ่งจากการวิเคราะห์จะเห็นว่าเยาวชนที่เป็นคนเมืองมีอยู่เป็นจำนวนมากเพราะว่าคนเมืองได้ไปทำงานในโครงการหลวง และได้สร้างบ้าน ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวงทำให้มีการขยายชุมชนคนเมืองในพื้นที่บริเวณโครงการหลวง และในพื้นที่โครงการหลวงบางที่ได้มีคนเมืองอาศัยอยู่แล้ว จึงทำให้มีคนเมืองอยู่ในปริมาณที่มาก และอันดับ 2 คือ ชาวเขาเฝ่ากะเหรี่ยงซึ่งเป็นชาวเขาที่มีอยู่เป็นจำนวนมากเป็นอันดับที่ 1 ของชาวเขาเฝ่าต่าง ๆ โดยจะกระจายทั่วไปในในที่สูงประเทศไทย ที่อยู่บริเวณโครงการหลวง และอันดับที่ 3 ชาวเขาเฝ่าแม่ั่ว เนื่องจากชาวเขาเฝ่าแม่ั่ว นั้นอยู่กันไม่มากนัก โดยจะอยู่กัน ในหมู่บ้านหนึ่ง ๆ จะมีประมาณ 15 – 20 ครัวเรือน และหนุ่มสาวชาวเขาเฝ่าแม่ั่วที่มีอายุน้อยก็แต่งงานแล้ว จึงทำให้มีจำนวนน้อย จากการวิเคราะห์ชาวเขาเฝ่ามูเซอ มีอยู่ในพื้นที่บริเวณโครงการหลวงบางที่เท่านั้น และชาวเขาเฝ่าอื่นๆ ที่อยู่บริเวณพื้นที่โครงการหลวง

จะอยู่กันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ และบางพื้นที่ก็อยู่ร่วมกับชาวเขาเผ่าอื่น ๆ ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 เผ่าของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

เผ่า	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนเมือง	292	27.0
กะเหรี่ยง	291	26.9
มั่ว	176	16.5
มูเซอ	131	12.1
เผ่าอื่นๆ	190	17.5
รวม	1,080	100

1.4 ระดับการศึกษา

จากการสุ่มตัวอย่างพบว่า เยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงร้อยละ 7.1 ไม่จบหลักสูตรประถมศึกษา รองลงมาร้อยละ 13.5 ได้รับการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษา และร้อยละ 79.4 เป็นเยาวชนที่จบหลักสูตรประถมศึกษา ซึ่งเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงส่วนใหญ่จะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาจเพราะสืบเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อที่จะให้ครอบครัวมีปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต จึงทำให้ไม่สามารถที่จะศึกษาต่อได้(ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ระดับการศึกษาของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่จบ ประถมศึกษา	76	7.1
สูงกว่าประถมศึกษา	146	13.5
จบประถมศึกษา	858	79.4
รวม	1,080	100

1.5 ระดับผลการเรียน

จากการวิเคราะห์ผลการเรียนที่ได้ของเยาวชนพบว่า ร้อยละ 42.2 ได้ระดับผลการเรียน น้อยกว่า 1.5 ร้อยละ 50.7 ได้ระดับผลการเรียน 1.51 – 2.49 และร้อยละ 7.1 ได้ระดับผลการเรียน 2.5 ขึ้นไป

ซึ่งจากการวิเคราะห์ ระดับผลการเรียนของเยาวชนส่วนใหญ่ในเกณฑ์ที่ปานกลาง และค่อนข้างที่จะน้อย อาจจะเป็นเพราะว่า ในการเรียนการสอนของโรงเรียนขยายโอกาสที่มีอยู่ในชุมชนมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร อีกทั้งเยาวชนบางคนยังต้องช่วยครอบครัวในเรื่องของการทำงาน และไม่มีเวลามากพอที่จะสนใจในเรื่องการเรียนมาก (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ระดับผลการเรียนของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการหลวง

ระดับผลการเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ได้ผลการเรียนน้อยกว่า 1.5	456	42.2
ได้ผลการเรียน 1.51 – 2.49	546	50.7
ได้ผลการเรียนมากกว่า 2.5	77	7.1
รวม	1,080	100

1.6 ระดับฐานะ

แหล่งที่มาของระดับฐานะของเยาวชน ได้มาโดยการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิในหมู่บ้าน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

จากการสุ่มตัวอย่างความต้องการทำงานของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการหลวง เกี่ยวกับระดับฐานะทางครอบครัวของเยาวชนพบว่า ส่วนใหญ่ของเยาวชนที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง โดยคิดเป็นร้อยละ 61.0 ฐานะอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ร้อยละ 20.2 มีฐานะยากจน และร้อยละ 18.8 มีฐานะดี จะเห็นได้ว่า ครอบครัวของเยาวชนส่วนใหญ่ที่ได้จากการสุ่มจะมีฐานะปานกลาง โดยรายได้ส่วนใหญ่จะมาจากภาคการเกษตร จากการเก็บข้อมูล โดยข้อมูลส่วนใหญ่จะได้จากการบอกกล่าวของผู้นำหมู่บ้าน แต่ทว่าระดับฐานะบริเวณพื้นที่โครงการหลวงไม่สามารถที่จะนำมาเปรียบเทียบกับระดับฐานะในพื้นที่ราบ เพราะมีปัจจัยหลายอย่างที่แตกต่างกัน เช่น ค่าครองชีพ รายได้ ฯลฯ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ระดับฐานะของเยาวชนที่อาศัยในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

ระดับฐานะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฐานะดี	203	18.8
ฐานะปานกลาง	659	61.0
ฐานะยากจน	218	20.2
รวม	1,080	100

1.7 สถานที่เคยศึกษา

จากการสุ่มตัวอย่างพบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ที่อยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง ร้อยละ 59.3 ไม่เคยศึกษาในพื้นที่ราบ และ ร้อยละ 40.7 ได้ศึกษาในพื้นที่ราบ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ที่ได้มาจะเห็นได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันมากอาจสืบเนื่องมาจากในปัจจุบันการศึกษาของคนในพื้นที่บริเวณโครงการหลวงมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น และคนในพื้นที่ที่สูงก็สามารถที่จะส่งบุตรของตนเองมาศึกษาในพื้นที่ราบ และยังมีกรให้ทุนการศึกษาให้กับเด็กนักเรียนที่เป็นชาวเขา อีกทั้งยังมีโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของ วิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยีทั่วประเทศ ซึ่งทำให้นักเรียนนักศึกษาที่เข้ามารับการศึกษามิจำเป็นต้องใช้เงินทุนในการศึกษา มากนักโดยจะให้นักศึกษาเหล่านั้นได้อยู่ในหอพัก และมีอาหารให้รับประทาน 3 มื้อ ทุกวัน ซึ่งอาจเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เยาวชนที่อยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง ได้มาศึกษาในพื้นที่ราบ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 สถานที่ศึกษาของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

สถานที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พื้นที่บนที่สูง	640	59.3
พื้นที่ราบ	440	40.7
รวม	1,080	100

1.8 การได้รับข่าวสารทางวิทยุ

จากการสุ่มตัวอย่างพบว่า การได้รับข่าวสารทางวิทยุของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง ร้อยละ 15.1 ไม่ได้รับข่าวสารทางวิทยุ ร้อยละ 33.3 ได้รับข่าวสารทางวิทยุเป็นเวลา 1 – 3 ชั่วโมงต่อวัน ร้อยละ 33 ได้รับที่ ได้รับข่าวสารทางวิทยุเป็นเวลา 4 – 6 ชั่วโมงต่อวัน และ ร้อยละ 18.6 ได้รับข่าวสารทางวิทยุ มากกว่า 7 ชั่วโมงต่อวัน

ซึ่งจากการวิเคราะห์ สาเหตุที่เยาวชนร้อยละ 15.1 ไม่ได้รับข่าวสารทางวิทยุเลยอาจเนื่องมาจาก เยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงไม่มีเวลาที่จะรับฟังข่าวสารทางวิทยุเพราะว่าต้องเข้าไป

ทำงานในป่า ที่ห่างออกไปจากหมู่บ้านที่อาศัย และ ที่ทำงานของเยาวชน เหล่านั้นอาจจะไม่สามารถรับคลื่นวิทยุได้หรือไม่ฟังวิทยุชมแต่รายการ โทรทัศน์ แต่ จะพบว่า การได้รับข่าวสารของเยาวชนร้อยละ 18.6 หรือ เป็นเวลามากกว่า 7 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งอาจเนื่องมาจากเมื่อมีการทำงานของเยาวชน โดยได้นำวิทยุไปฟังขณะทำงานด้วย เช่นว่า ผู้หญิงที่เป็นเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงก็จะรวมกลุ่มกันเย็บปักถักร้อยเสื้อผ้า ก็จะรับฟังข่าวสารทางวิทยุไปพร้อมกับการทำงาน และเยาวชนที่เป็นเพศชายเมื่อไปทำงานในไร่ก็จะนำวิทยุไปฟังด้วย (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 การได้รับข่าวสารทางวิทยุของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

การได้รับข่าวสารทางวิทยุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้รับข่าวสารเลย	164	15.1
ได้รับข่าวสาร 1 – 3 ชั่วโมง ต่อวัน	359	33.3
ได้รับข่าวสาร 4 – 6 ชั่วโมง ต่อวัน	356	33.0
ได้รับข่าวสารมากกว่า 7 ชั่วโมงต่อวัน	201	18.6
รวม	1,080	100

รับข่าวสารทาง วิทยุสูงสุด 8 ชั่วโมง ต่อวัน

เวลาเฉลี่ย 3.74

รับข่าวสารทาง วิทยุต่ำสุด 0 ชั่วโมง ต่อวัน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.25

1.9 การได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์

จากการสุ่มตัวอย่างพบว่า การได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์ของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง ร้อยละ 9.8 ไม่ได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์ ร้อยละ 32.3 ได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์เป็นเวลา 1 – 3 ชั่วโมง ต่อวัน ร้อยละ 41.1 ได้รับที่ ได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์เป็นเวลา 4 – 6 ชั่วโมงต่อวัน และ ร้อยละ 16.8 ได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์ มากกว่า 7 ชั่วโมงต่อวัน

ซึ่งจากการวิเคราะห์ สาเหตุที่เยาวชนไม่ได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์เลยอาจเนื่องมาจาก ฐานะของครอบครัวที่ไม่สามารถจะซื้อโทรทัศน์ และอีกสาเหตุหนึ่ง เยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงอาศัยอยู่ในพื้นที่สูงไม่สามารถที่จะรับคลื่นโทรทัศน์ จึงไม่สามารถชมข่าวสารทางโทรทัศน์ได้ ส่วน เยาวชนที่ได้รับข่าวสารเป็นเวลา 1 – 3 ชั่วโมง หรือคิดเป็นร้อยละ 32.3 นั้น อาจจะเนื่องมาจากที่บ้านไม่สามารถที่จะซื้อได้ แต่ว่าได้รับข่าวสารเพราะว่าไปรับข่าวสารทางโทรทัศน์ที่บ้านใกล้เคียงที่มีโทรทัศน์ แต่ จะเห็นว่า การได้รับข่าวสารของเยาวชนร้อยละ 41.1 หรือ เป็นเวลา 4 - 6 ชั่วโมงต่อวัน และ รับข่าวสารทางโทรทัศน์ เป็นเวลามากกว่า 7 ชั่วโมงต่อวัน

หรือคิดเป็นร้อยละ 16.8 ซึ่งอาจเนื่องมาจากครอบครัวของเยาวชนมีฐานะพอที่จะสามารถซื้อโทรศัพท์มือถือ และรับฟังข่าวสารได้ ทำให้สามารถที่จะรับข่าวสารได้เป็นเวลานานได้

ปัจจุบันนี้การถ่ายทอดของรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ จะเปิดรายการตั้งแต่ 5.30 น เป็นต้นไป จนถึง เวลา 2 นาฬิกา และยังมีบางสถานีที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง (ไทยทีวีสีกองทัพบกช่อง 5) (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 การได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์ของเยาวชนที่อาศัยในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

การได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้รับข่าวสารเลย	106	9.8
ได้รับข่าวสาร 1 – 3 ชั่วโมง ต่อวัน	312	32.3
ได้รับข่าวสาร 4 – 6 ชั่วโมง ต่อวัน	444	41.1
ได้รับข่าวสารมากกว่า 7 ชั่วโมงต่อวัน	181	16.8
รวม	1,080	100

รับข่าวสารทางโทรทัศน์สูงสุด 8 ชั่วโมง ต่อวัน

เวลาเฉลี่ย 3.94

รับข่าวสารทางโทรทัศน์ต่ำสุด 0 ชั่วโมง ต่อวัน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.00

1.10 จำนวนสมาชิกในครอบครัว

จากการสุ่มตัวอย่างพบว่าครอบครัวของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงร้อยละ 22.9 มีสมาชิกในครอบครัว น้อยกว่า 4 คน ร้อยละ 51.9 มีสมาชิกในครอบครัว 4 – 5 คน และ ร้อยละ 25.2 มีสมาชิกในครอบครัว มากกว่า 6 คน ซึ่งจากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าครอบครัวของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงมีการพัฒนาในเรื่องของการควบคุมกำเนิดของประชากร เป็นผลสืบเนื่องมาจากโครงการวางแผนครอบครัวของกระทรวงสาธารณสุข

ในอดีตครอบครัวชาวเขาส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวขยายโดยที่ครอบครัวหนึ่งอาจจะมีบุตร 5 – 6 คน เหตุผลที่ต้องมีบุตรมากเพราะว่าต้องการแรงงานในการช่วยกันทำงานในครอบครัว แต่ปัจจุบันนี้จากการสุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ครอบครัวที่มีสมาชิกมากกว่า 6 คน มีเพียงร้อยละ 25.2 โดยสาเหตุที่ทำให้สมาชิกของครอบครัวลดลง อาจจะเป็นเพราะว่า พื้นที่ในการทำกินมีน้อยลงเมื่อเทียบกับสัดส่วนของประชากรที่อยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง และอีกประการหนึ่งคือโครงการวางแผนครอบครัวของกระทรวงสาธารณสุข ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการมีบุตรมาก โดยให้ข้อคิดที่ว่า “ มีลูกมากจะยากจน ” (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 จำนวนสมาชิกในครอบครัวของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

จำนวนสมาชิก (ครอบครัว)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สมาชิกน้อยกว่า 4 คน	247	22.9
สมาชิก 4 – 5 คน	560	51.9
สมาชิก ตั้งแต่ 6 คน ขึ้นไป	273	25.2
รวม	1,080	100

จำนวนสมาชิกสูงสุด 12 คน

ค่าเฉลี่ย 4.79

จำนวนสมาชิกต่ำสุด 1 คน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.58

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

การนำเสนอข้อมูลส่วนนี้ ประกอบด้วย ความต้องการที่จะทำงานในพื้นที่ต่าง ๆ ของเยาวชน เหตุผลที่ต้องการทำงานทั้งในพื้นที่สูงและพื้นที่ราบ อาชีพต่าง ๆ ที่เยาวชนต้องการที่จะทำ รวมถึงลักษณะของอาชีพต่าง ๆ ที่เยาวชนเลือก

2.1 การเลือกพื้นที่ประกอบอาชีพ

จากการสุ่มตัวอย่างพบว่า เยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงร้อยละ 42.1 ต้องการที่จะทำงานหรือว่าทำกินอยู่ในพื้นที่บริเวณพื้นที่โครงการหลวงซึ่งมักจะอยู่ตามภูเขาสูง และ ร้อยละ 57.9 ต้องการที่จะทำงานในพื้นที่ราบ ผู้ที่ต้องการทำงานหรือว่าทำกินในพื้นที่โครงการหลวง ได้ให้เหตุผลหลายประการ เช่น มีที่ทำกินอยู่แล้ว มีอากาศที่เย็นสบายกว่าพื้นที่ราบ ไม่มีเสียงรบกวนจากยานพาหนะ ไม่ต้องการที่จะอยู่ห่างครอบครัว ค่าใช้จ่ายน้อย เป็นต้น และเยาวชนที่ต้องการทำงานอยู่ในพื้นที่ราบ ได้ให้เหตุผลเกี่ยวกับความต้องการที่จะทำงานในพื้นที่ราบ เช่น การศึกษาที่ได้รับมาไม่สามารถนำมาใช้บนพื้นที่สูงได้ ต้องการที่จะมาหาประสบการณ์ชีวิตในพื้นที่ราบ เช่น การใช้ชีวิต ที่แตกต่างไปจากที่อยู่มาตั้งแต่กำเนิด ต้องการศึกษาต่อ เป็นต้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าความต้องการที่จะทำงานในพื้นที่ราบมากกว่าความต้องการที่จะทำงานในพื้นที่โครงการหลวง เพราะว่าเป็นคนที่ยู่บนที่สูง หรือคนที่อยู่ในพื้นที่โครงการหลวง ได้มีการปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับคนในพื้นที่ราบ ทั้งทางด้านการเรียนรู้วัฒนธรรม ภาษา และการใช้ชีวิต และอีกประการหนึ่งที่ทำให้คนในพื้นที่โครงการหลวงต้องการทำงานในพื้นที่ราบอาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจากการที่ที่ดินบนที่สูงมีพื้นที่จำกัดและไม่สามารถที่จะ

บุกรุกป่าเพื่อทำการเกษตรได้อีก จึงทำให้มีความต้องการที่จะหางานในพื้นที่ราบเพื่อที่จะมีอาชีพ และมีรายได้ในการดำรงชีวิต และ รายได้เพื่อจุนเจือครอบครัว (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 การเลือกพื้นที่ประกอบอาชีพของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

สถานที่ที่ต้องการประกอบอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ในพื้นที่โครงการหลวง	455	42.1
ในพื้นที่ราบ	625	57.9
รวม	1,080	100

2.2 เหตุผลที่ต้องการประกอบอาชีพในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

เหตุผลที่ต้องการทำงานในพื้นที่โครงการหลวงจากการสัมภาษณ์ของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงเกี่ยวกับการให้เหตุผลที่ต้องการที่จะทำงานในพื้นที่โครงการหลวง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยคือโดยเยาวชนส่วนใหญ่ จำนวน 291 คน ได้ให้เหตุผลว่ามีครอบครัวอยู่ในพื้นที่และรองลงมาจำนวน 163 คน ได้ให้เหตุผลว่าอากาศดี อันดับที่ 3 จำนวน 114 คน ได้ให้เหตุผลที่มีที่ดินทำกินอยู่แล้วในพื้นที่โครงการหลวง จากการให้เหตุผลดังกล่าวของเยาวชนอาจเนื่องมาจาก เยาวชนเหล่านั้นได้ศึกษาอยู่ในพื้นที่โครงการหลวง และเมื่อจบการศึกษาได้ช่วยบิดามารดาทำงานส่วนมากแล้วจะเกี่ยวข้องกับการเกษตรซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้เวลาในการทำงาน และอีกประการหนึ่งเยาวชนเหล่านั้นอาจมีจำนวนของสมาชิกในครอบครัวไม่มาก จึงจำเป็นต้องที่จะอยู่กับครอบครัว และเหตุผลที่เยาวชนได้กล่าวถึงน้อยที่สุด จำนวน 35 คน คือ ไม่รู้ว่าจะทำงานอะไรดี การให้เหตุผลดังกล่าวของเยาวชน อาจเนื่องมาจาก เยาวชนเหล่านั้นได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือว่าระดับการศึกษาภาคบังคับ แล้วได้ช่วยครอบครัวทำงาน รวมทั้งอาจได้รับข่าวสารต่าง ๆ ไม่มากเท่าที่ควร จึงทำให้ไม่ทราบเกี่ยวกับการประกอบอาชีพต่าง ๆ ในพื้นที่ราบ (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 เหตุผลที่ต้องการประกอบอาชีพในบริเวณพื้นที่โครงการหลวงของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการหลวง

เหตุผล	จำนวน	อันดับ
มีครอบครัวอยู่ในพื้นที่โครงการหลวง	219	1
อากาศดี	163	2
มีที่ดินทำกินในพื้นที่โครงการหลวงอยู่แล้ว	114	3
มีงานทำอยู่แล้ว	67	4
มีสิ่งแวดล้อมที่ดี	60	5
ไม่รู้จะทำงานอะไร	35	6

หมายเหตุ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

2.2.2 เหตุผลที่ต้องการทำงานในพื้นที่ราบ

จากการสุ่มตัวอย่างของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงที่ได้ให้เหตุผลเกี่ยวกับความต้องการที่จะทำงานในพื้นที่ราบ โดยเยาวชนส่วนใหญ่ จำนวน 321 คน ได้ให้เหตุผลที่ว่า ในพื้นที่ราบมีรายได้ที่ดี อาจเนื่องมาจาก เยาวชนที่ได้ให้เหตุผล ได้มาทำงานในพื้นที่ราบอยู่ก่อน แล้ว และได้ขึ้นไปช่วยครอบครัวทำการเกษตร และบางส่วนอาจจะได้มาับการศึกษาในพื้นที่ราบจึงทำให้ได้รับข่าวสารและทราบเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ ที่ต้องการทำ อีกทั้งได้มีคนในหมู่บ้านหรือว่าในชุมชนได้ทำงานในพื้นที่ราบ และกลับไปบอกเล่าให้คนในชุมชนฟังจึงทำให้เยาวชนที่ต้องการทำงานในพื้นที่ราบได้ให้เหตุผลที่ว่าในพื้นที่ราบมีงานให้ทำมาก และเหตุผลที่เยาวชนได้กล่าวถึงน้อยที่สุดนั้น คิดเป็นร้อยละ 1.3 จำนวน 14 คน ให้เหตุผลที่บอกว่า ไม่มีที่ดินทำกินในพื้นที่โครงการหลวง จากการสุ่มตัวอย่างมีคนให้เหตุผลนี้ น้อยอาจเนื่องมาจาก กลุ่มคน เหล่านั้นได้รับการแบ่งที่ดินจากครอบครัวน้อย และคิดว่าที่ดินคงไม่พอที่จะทำกิน และอีกประการหนึ่งทางรัฐบาลไม่ให้ขยายที่ทำกินที่มีอยู่เดิม จึงทำให้ที่ดินทำกินมีจำนวนพื้นที่จำกัด ประกอบกับการเพิ่มประชากรของชาวเขา รวมทั้งการอพยพของคนเมืองบางคนที่ย้ายเข้าไปอาศัยอยู่ร่วมกับ ชาวเขา จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ที่ดินทำกินลดลง (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 เหตุผลที่ต้องการประกอบอาชีพในพื้นที่ราบของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการหลวง

เหตุผล	จำนวน	อันดับ
รายได้ดี	321	1
มีงานให้ทำมาก	283	2
พื้นที่ราบสะดวกสบายกว่า	268	3
ที่เรียนมาใช้ไม่ได้กับงานบนพื้นที่สูง	61	4
มีญาติอยู่ในพื้นที่ราบ	54	5
ไม่มีที่ดินทำกินในพื้นที่โครงการหลวง	14	6

หมายเหตุ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

2.3 อาชีพที่ต้องการทำในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง (3 อันดับแรกในการเลือก)

การหาคำร้อยละจะหาโดยใช้ความถี่ของความคิดเห็นที่ให้เฉพาะคำตอบที่ต้องการทำงานในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง จำนวน 455 คน

จากเหตุผลเกี่ยวกับความต้องการที่จะทำงานในบริเวณพื้นที่โครงการหลวงพบว่าเยาวชนอันดับ 1 จำนวน 240 คน ต้องการที่จะทำอาชีพเกี่ยวกับการปลูกผัก อันดับ 2 จำนวน 186 คน ต้องการที่จะทำอาชีพปลูกไม้ผล และอันดับ 3 จำนวน 155 คน ต้องการที่จะทำอาชีพเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากการสุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เยาวชนที่ต้องการทำงานในพื้นที่โครงการหลวงต้องการที่จะทำอาชีพปลูกผักเป็นส่วนมาก อาจเนื่องมาจากการที่ครอบครัวของเยาวชนได้มีอาชีพเกี่ยวกับการทำการเกษตร โดยการปลูกผักเพื่อจำหน่าย และมีรายได้จากการจำหน่าย เป็นรายได้หลัก ส่วนเยาวชนที่ได้เลือกอาชีพเลี้ยงสัตว์น้อย อาจเนื่องจากว่า การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่สูงยังไม่มีการพัฒนาที่ดีพอ เช่น การจำหน่ายซื้อขาย เพราะส่วนมากการเลี้ยงสัตว์ของกลุ่มคนที่อาศัยอยู่บนที่สูงจะเป็นการเลี้ยงเพื่อไว้บริโภคเป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้เน้นเรื่องการจำหน่าย จึงอาจเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่มีการเลือกอาชีพเลี้ยงสัตว์น้อย (ตารางที่ 15)

ตาราง ที่ 15 อาชีพที่ต้องการทำในพื้นที่สูงของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

อาชีพ	จำนวน	อันดับ
ปลูกผัก	240	1
ปลูกไม้ผล	186	2
เลี้ยงสัตว์	155	3
รับราชการ	119	4
ปลูกพืชไร่	119	5
รับจ้าง	39	6
งานฝีมือ	38	7
งานอิสระ	29	8

หมายเหตุ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

2.3.1 ชนิดผักที่ต้องการปลูก

จากการสุ่มตัวอย่างเยาวชนเกี่ยวกับความต้องการประกอบอาชีพในบริเวณพื้นที่โครงการหลวงพบว่าเยาวชนที่ต้องการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการปลูกผัก มีความต้องการที่จะปลูกกะหล่ำปลี เป็นอันดับที่ 1 จำนวน 105 คน อันดับ 2 จำนวน 74 และอันดับที่ 3 จำนวน 65 คน คือ ผักกาดขาวปลี มี จากการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นได้ว่าเยาวชนมีความต้องการที่จะปลูกกะหล่ำปลี อาจเนื่องจากกะหล่ำปลีเป็นพืชที่นิยมที่จะปลูกในพื้นที่สูง และมีตลาดรองรับอยู่ตลอด ดูแลง่าย จากที่ผู้วิจัยเคยได้พูดคุยกับชาวเขาที่ทำการปลูกกะหล่ำปลี ชาวเขาที่ปลูกได้พูดว่า ถ้าต้องการเงินเพื่อที่จะซื้อรถ ให้ปลูกกะหล่ำปลี โดยราคารถเท่าไรก็ปลูกตามจำนวนนั้น กล่าวคือ กะหล่ำปลี 1 หัว ได้กำไรหัวละบาท จึงมีการนิยมปลูกกะหล่ำเป็นจำนวนมาก (ตารางที่ 16)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

๑/๗๗

331-84

๙ 1911 ๑

เลขหมู่.....

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตารางที่ 16 ชนิดผักที่ชาวชนต้องการปลูกเป็นอาชีพของชาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

ผักที่ต้องการปลูก	จำนวน	อันดับ
กะหล่ำปลี	105	1
ผักสลัด	74	2
ผักกาดขาวปลี	65	3
กะหล่ำปลีแดง	16	4

หมายเหตุ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

2.3.2 ชนิดไม้ผลที่ต้องการปลูก

จากการสุ่มตัวอย่างชาวชนเกี่ยวกับความต้องการอาชีพที่ต้องการทำในบริเวณพื้นที่โครงการหลวงพบว่าชาวชนที่ต้องการทำอาชีพเกี่ยวกับการปลูกไม้ผลมีความต้องการที่จะปลูกลิ้นจี่เป็นอันดับที่ 1 จำนวน 70 คน ที่ให้คำตอบแสดงความต้องการ อันดับ 2 จำนวน 69 คน ต้องการปลูก ลำไย และและอันดับ 3 จำนวน 52 คน ต้องการปลูก มะม่วง จากตัวเลขดังกล่าวจะเห็นได้ว่าชาวชนมีความต้องการที่จะปลูกลิ้นจี่เป็นอันดับ 1 อาจเป็นเพราะในช่วง 2 – 3 ปีที่ผ่านมา ลิ้นจี่ได้มีราคาสูงขึ้น และอีกทั้งยังสามารถที่จะปลูกได้ทุกที่ไม่ว่าจะเป็นที่ราบ และที่สูง และการให้ผลผลิตของลิ้นจี่ก็เร็ว คือ เมื่อปลูก แล้วประมาณ 3 – 5 ปีก็สามารถที่จะให้ผลผลิตได้ อีกทั้งลิ้นจี่ยังเป็นที่นิยมทั้งในประเทศและต่างประเทศและยังรวมไปถึงการส่งลิ้นจี่สด และลิ้นจี่อบแห้งอีกด้วย (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 ชนิดไม้ผลที่ชาวชนต้องการปลูกเป็นอาชีพของชาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

ไม้ผลที่ต้องการปลูก	จำนวน	อันดับ
ลิ้นจี่	70	1
ลำไย	69	2
มะม่วง	55	3
สาลี่	52	4
พลับ	45	5

2.3.3 ชนิดสัตว์ที่ต้องการเลี้ยง

จากการสุ่มตัวอย่างเยาวชนเกี่ยวกับความต้องการอาชีพที่ต้องการทำในบริเวณพื้นที่โครงการหลวงพบว่าเยาวชนที่ต้องการทำอาชีพเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งเยาวชนมีความต้องการที่จะเลี้ยงไก่ เป็นอันดับที่ 1 จำนวน 121 คน อันดับ 2 จำนวน 99 คน คือ สุกร อันดับ 3 จำนวน 40 คนมีความต้องการที่จะเลี้ยงเป็ดเปิด จากการวิเคราะห์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เยาวชนมีความต้องการที่จะเลี้ยงไก่ เป็นอันดับ 1 อาจเป็นเพราะในชุมชนที่อยู่ห่างไกล และต้องผลิตอาหารเพื่อบริโภคเอง เยาวชนจึงมีความต้องการที่จะผลิตอาหารไว้เช่นเดียวกัน รวมถึงการเลี้ยงไว้เพื่อทำพิธีกรรมต่างๆ ของชุมชนอีกด้วย และในบางครั้งก็มีการจำหน่าย โดยการเลี้ยงไก่ของเยาวชนนี้ จะเป็นการเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมือง เนื่องจากไก่พันธุ์พื้นเมืองมีการทนต่อสภาพอากาศต่าง ๆ และทนต่อโรคได้ดี (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ชนิด สัตว์ที่เยาวชนต้องการเลี้ยงเป็นอาชีพของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

ไม้ผลที่ต้องการปลูก	จำนวน	อันดับ
ไก่	121	1
สุกร	99	2
เป็ด	40	3
วัว	35	4
ปลา	22	5

หมายเหตุ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

2.4 ประเภทอาชีพที่ต้องการที่จะทำในพื้นที่ราบ

การหาค่าร้อยละจะหาโดยใช้จำนวนเยาวชนที่ให้เฉพาะคำตอบที่ต้องการทำงานในบริเวณพื้นที่ราบ จำนวน 625 คน

จากการสุ่มตัวอย่างความต้องการการทำงานของเยาวชนในบริเวณพื้นที่โครงการหลวงพบว่าเยาวชนที่ต้องการที่จะทำงานในพื้นที่ราบ มีจำนวนคน ถึง 625 คน อันดับ 1 จำนวน 357 คน มีความต้องการที่จะทำงานราชการ อันดับ 2 จำนวน 255 คน มีความต้องการที่จะทำงานเกี่ยวกับงานช่างงานฝีมือ และ อันดับ 3 จำนวน 180 คน มีความต้องการที่จะทำงานเกี่ยวกับรับจ้างแรงงาน จากตัวเลขดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเยาวชนมีความต้องการที่จะทำงานเกี่ยวกับงานราชการเป็นส่วนใหญ่ ซึ่ง

อาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุ เช่น การปลูกฝังของผู้ใหญ่ในครอบครัว โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ใหญ่จะให้คำสอนที่ว่า

“ ให้ได้เป็นเจ้าของคน ” และการที่จะเป็นหัวหน้าหรือทำงานที่มีคนนับถือ ส่วนมากแล้วจะเป็นงานราชการ คำกล่าวนี้จึงอาจจะเป็นอีกเหตุผลหนึ่ง และอีกประการหนึ่งคนในหมู่บ้านหรือว่าชุมชนได้เล่าถึงการรับราชการเกี่ยวกับความเป็นอยู่ และรายได้ที่แน่นอน จึงทำให้เยาวชนนั้นมีความต้องการที่จะทำงานราชการเป็นส่วนใหญ่ ส่วน เหตุผลที่เยาวชนได้มีการเลือกที่จะทำอาชีพมัคคุเทศก์น้อยอาจเนื่องมาจาก เยาวชนที่อยู่ในพื้นที่โครงการหลวงได้รับข่าวสารในเรื่องของอาชีพ การเป็นมัคคุเทศก์น้อย เช่น เรื่องของ รายได้ เพราะว่าการเป็นมัคคุเทศก์จะได้เงินค่าตอบแทนอยู่หลายทาง ทั้งเงินเดือน และเงินค่าตอบแทนเมื่อลูกค้าพอใจในการทำงาน จึงทำให้ไม่มีความต้องการที่จะเป็นมัคคุเทศก์มาก (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ชนิดอาชีพที่เยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงต้องการทำในพื้นที่ราบ

งานที่ต้องการทำ	จำนวน	อันดับ
งานรับราชการ	357	1
งานช่าง / งานฝีมือ	255	2
งานรับจ้างแรงงาน	180	3
ทำการเกษตร	102	4
อาชีพอิสระ	81	5
รับจ้างใช้วิชาการ	79	6
ไปทำงานต่างประเทศ	64	7
มัคคุเทศก์	57	8

หมายเหตุ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

2.4.1 ชนิดงานรับราชการ

จากการสุ่มตัวอย่างของเขาเยาวชนเกี่ยวกับความต้องการทำงานราชการ โดยงานราชการที่เยาวชนมีความต้องการมาก อันดับ 1 จำนวน 262 คน มีความต้องการอาชีพครูอันดับ 2 จำนวน 113 คน ได้เลือกอาชีพตำรวจ อาชีพตำรวจ และอาชีพอันดับ 3 จำนวน 105 คน อาชีพที่เลือกคืออาชีพพยาบาล จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวดังกล่าวจะเป็นได้ว่าเยาวชนมีความต้องการที่จะเลือกอาชีพครูเป็นอาชีพอันดับที่ 1 อาจเนื่องจาก เยาวชนได้เห็นตัวอย่างจากครูผู้สอนตัวเยาวชนเอง และยั้งรวมทั้งอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีคนเคารพนับถือเป็นจำนวนมาก (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ชนิดงานราชการในพื้นที่ราบที่เยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง
ต้องการทำ

งานที่ต้องการ	จำนวน	อันดับ
ครู	262	1
ตำรวจ	113	2
พยาบาล	105	3
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	91	4
ทหาร	71	5

2.4.2 งานช่างงานฝีมือ

จากการสุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความต้องการการทำงานของเยาวชนพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่ที่
ต้องการทำงานเกี่ยวกับงานช่าง / งานฝีมือ อันดับ 1 จำนวน 114 คน มีความต้องการที่จะทำงาน
เกี่ยวกับช่างซ่อมรถยนต์เป็นส่วนใหญ่ อันดับ 2 จำนวน 85 คน เลือก ช่างเย็บผ้า คือ 85 คน และ
อันดับ 3 จำนวน 59 คน มีความต้องการที่จะเป็นช่างไฟฟ้า จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวดังกล่าวจะ
เป็นได้ว่าเยาวชนมีความต้องการที่จะทำงานเป็นช่างซ่อมรถยนต์ อาจเนื่องมาจาก คนในพื้นที่หรือ
คนในชุมชนที่ได้มาทำงานเกี่ยวกับช่างซ่อม และได้ทำให้คนในชุมชน ฟังเกี่ยวกับการทำงาน และ
ความเป็นอยู่ เช่น การทำงานที่ช่างซ่อมยังมีสวัสดิการที่ดี คือ มีที่พัก และอาหาร และอีกสาเหตุหนึ่ง
อาจเป็นเพราะเยาวชนได้มาศึกษาในพื้นที่ราบได้ศึกษาเกี่ยวกับงานช่าง (เครื่องยนต์) จึงมีความ
ต้องการที่จะทำงานให้ตรงกับที่ได้ศึกษา (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 ชนิดงานช่างในพื้นที่ราบที่เยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวงต้องการทำ

งานที่ต้องการ	จำนวน	อันดับ
ซ่อมรถยนต์	114	1
ช่างเย็บผ้า	85	2
ช่างไฟฟ้า	59	3
ช่างไม้	31	4

2.4.3 ชนิดงานรับจ้างแรงงาน

จากการสุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความต้องการของเยาวชนในเรื่องของความต้องการที่จะทำงานเกี่ยวกับงานรับจ้างแรงงาน โดยงานรับจ้างแรงงานนี้เยาวชนมีความต้องการเป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 10.4 (จำนวน 65 คน) มีความต้องการที่จะทำงานเสิร์ฟอาหาร อันดับที่ 2 ร้อยละ 9.2 (จำนวน 58 คน) คืองานแม่บ้าน และอันดับที่ 3 ร้อยละ 4.8 (จำนวน 30 คน) มีความต้องการที่จะทำงานรับจ้างแรงงานเป็นกรรมกร จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเยาวชนที่เลือกอาชีพเสิร์ฟอาหารเป็นอาชีพอันดับที่ 1 อาจเนื่องจาก ปัจจุบันนี้ร้านอาหารในพื้นที่ราบหรือในเมืองมีมากขึ้น และคนส่วนใหญ่ที่เป็น บริกรในร้านอาหารทั่วไปก็จะเป็นชาวเขาส่วนมาก เมื่อชาวเขาเหล่านี้กลับบ้านอาจเล้าถึงการหางานของตนเอง และทำให้เยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้ฟังมีความต้องการที่จะมาทำงานเสิร์ฟอาหารเพราะงานเสิร์ฟอาหารไม่ได้จำกัดวุฒิการศึกษา และได้เงินค่าตอบแทนสูง และพอที่จะส่งเงินให้ทางบ้าน จึงทำให้มีความต้องการที่จะทำมากกว่างานอื่นที่เกี่ยวกับงานรับจ้างใช้แรงงาน (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 ชนิดงานรับจ้างแรงงานในพื้นที่ราบที่เยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการหลวงต้องการทำ

งานที่ต้องการ	จำนวน	อันดับ
เสิร์ฟอาหาร	65	1
แม่บ้าน	58	2
กรรมกร	30	3
ป้อนน้ำมัน	21	4
ขาม	21	5

ตอนที่ 3 การหาค่าความสัมพันธ์ และทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

สมมติฐานในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐาน คือ ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม มีความสัมพันธ์กับพื้นที่ต้องการทำงาน

3.1 ได้ดำเนินการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences / SPSS PC ^{*}) และทดสอบโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of correlation)

สมมุติฐานที่ 1 อายุของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับความต้องการในการประกอบอาชีพในพื้นที่สูงและพื้นที่ราบ

จากผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการพื้นที่ในการประกอบอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยที่ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ มีทิศทางความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้าม ($r = -0.203$) ซึ่งมีความหมายว่า เยาวชนที่มีอายุมากต้องการที่จะทำงานในพื้นที่สูง ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากเมื่อเยาวชนมีอายุมากขึ้นมีความรับผิดชอบมากขึ้น ต้องการดูแลครอบครัว ส่วนเยาวชนที่มีอายุน้อยต้องการที่จะทำงานในพื้นที่ราบนั้นอาจเพราะว่า ได้มาศึกษาในพื้นที่ราบและได้รู้ได้เห็นกิจกรรมทั้งแหล่งงานหลายอย่างจึงมีความต้องการที่จะมาทำงานในพื้นที่ราบ (ตารางที่ 23)

สมมุติฐานที่ 2 การได้รับข่าวสารทางวิทยุของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับความต้องการในการประกอบอาชีพในพื้นที่สูง และพื้นที่ราบ

จากผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารทางวิทยุกับความต้องการพื้นที่ในการประกอบอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยที่ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ มีทิศทางความสัมพันธ์ในทางเดียวกัน ($r = 0.102$) ซึ่งมีความหมายว่า เยาวชนที่ได้รับข่าวสารทางวิทยุมากต้องการที่จะทำงานในพื้นที่ราบ และเยาวชนที่ได้รับข่าวสารทางวิทยุน้อยต้องการที่จะประกอบอาชีพในพื้นที่สูง ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากเมื่อเยาวชนที่ได้รับข่าวสารทางวิทยุ เช่น การรับสมัครงาน ต่าง ๆ หรือการจัดกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ราบทำให้เมื่อได้รับข่าวสารแล้วจึงทำให้มีความต้องการที่จะมาประกอบอาชีพในพื้นที่ราบมากขึ้น (ตารางที่ 23)

สมมุติฐานที่ 3 การได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับความต้องการในการประกอบอาชีพในพื้นที่สูง และพื้นที่ราบ

จากผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารทางโทรทัศน์กับความต้องการพื้นที่ในการประกอบอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยที่ตัวแปรทั้งสอง แทบจะไม่มีความสัมพันธ์กันเลย แต่ก็ยังมีทิศทางความสัมพันธ์ในทางเดียวกัน ($r = 0.073$) ซึ่งมีความหมายว่า เยาวชนที่ได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์มากมีความต้องการที่จะทำงานในพื้นที่ราบ ส่วนเยาวชนที่ได้รับข่าวสารทางวิทยุน้อยต้องการที่จะประกอบอาชีพในพื้นที่สูง ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากเมื่อเยาวชนที่ได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์ ได้รับรู้การจัดกิจกรรม

ต่างๆ การโฆษณาที่เห็นเป็นลักษณะอาชีพในพื้นที่ราบจึงทำให้มีความต้องการที่จะมาประกอบอาชีพในพื้นที่ราบมากขึ้น(ตารางที่ 23)

สมมติฐานที่ 4 ขนาดครอบครัวของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับความต้องการในการประกอบอาชีพในพื้นที่สูง และพื้นที่ราบ

จากผลการทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างขนาดครอบครัวกับความต้องการพื้นที่ในการประกอบอาชีพ ไม่พบว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = -0.033 คือแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กันเลย ซึ่งหมายความว่า ขนาดของครอบครัว ใหญ่หรือเล็กไม่เกี่ยวข้องกับการเลือกพื้นที่ในการประกอบอาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มเยาวชนตัวอย่างที่ศึกษามีขนาดครอบครัวที่ใกล้เคียงกัน(ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ อายุ การได้รับข่าวสารทางวิทยุ การได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์ และ ขนาดครอบครัว กับตัวแปรตาม คือ ความต้องการพื้นที่ในการประกอบอาชีพ

- พื้นที่สูง
- พื้นที่ราบ

ตัวแปร	ความต้องการพื้นที่ทำงาน (1 =พื้นที่สูง ,2 = พื้นที่ราบ)
อายุ	-0.203**
การได้รับข่าวสารทางวิทยุ	.102
การได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์	.073*
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	-.033 (NS)

** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

NS = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ t-test เพื่อหาความแตกต่างระหว่างตัวแปร

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ทดสอบสมมติฐานเพื่อแสดงความแตกต่างระหว่างตัวแปร โดยการวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้ค่า t-test ตัวแปรที่ใช้คือ/เพศ เพ้า สถานที่ที่เยาวชนเคยศึกษา กับ ความต้องการงานที่ต้องทำในพื้นที่สูง และพื้นที่ราบในของเยาวชนที่ศึกษา (N = 1,080) การวิเคราะห์ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม ซึ่งมีรายละเอียดตามประเด็นต่าง ๆ ปรากฏผลการทดสอบความแตกต่าง ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

จากการศึกษาความแตกต่างระหว่างอายุกับความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงพบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ -4.544 เมื่อเปรียบเทียบค่า t จากตารางแจกแจงความถี่ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.01 ที่ df 1078 ค่า t จากตารางมีค่าเท่ากับ ± 2.576 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่าค่า t ที่คำนวณได้แสดงให้เห็นว่าเพศของเยาวชนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01 ในเรื่องของความถี่ในการประกอบอาชีพ

กล่าวคือเพศหญิง และเพศชาย มีความแตกต่างกันกับความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า ทั้งเพศหญิงมีความต้องการที่จะลงมาประกอบอาชีพในพื้นที่ราบมากกว่าเพศชายอาจเป็นเพราะว่าในพื้นที่ราบมีงานที่เหมาะสมกับเพศหญิงเช่น งานบริการต่างๆ (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 แสดงเพศของเยาวชนที่มีผลต่อความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

พื้นที่ที่ต้องการประกอบอาชีพ	เพศ		df	t
	เพศชาย	เพศหญิง		
พื้นที่สูง				
พื้นที่ราบ	1.41	1.55	1078	-4.544 **

** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

(ค่าที่เปิดจากตาราง) = ± 2.576 (df = ∞ , $\alpha = 0.01$)

2. ความแตกต่างระหว่างเผ่า กับความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

จากการศึกษาความแตกต่างระหว่างเผ่า กับความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงพบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.996 เมื่อเปรียบเทียบค่า t จากตารางแจกแจงความถี่ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.01 ที่ df 1078 ค่า t จากตารางมีค่าเท่ากับ ± 2.576 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าค่า t ที่คำนวณได้แสดงให้เห็นว่าเผ่าของเยาวชนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.01 ในเรื่องของความต้องการพื้นที่ในการประกอบอาชีพ

กล่าวคือเผ่าของเยาวชนมีความสัมพันธ์ต่อความต้องการในการเลือกประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง จากตารางแสดงให้เห็นว่าทั้งเยาวชนคนเมืองและเยาวชนที่เป็นชาวเขามีความต้องการที่จะประกอบอาชีพในพื้นที่ราบ แต่เมื่อเปรียบเทียบจะเห็นว่าเยาวชนที่เป็นคนเมืองมีความต้องการที่จะประกอบอาชีพในพื้นที่ราบมากกว่า อาจเป็นเพราะเยาวชนที่เป็นคนเมืองมีญาติอยู่ในพื้นที่ราบจึงทำให้มีความสะดวกสบายกว่าเยาวชนชาวเขาเมื่อมาทำงานทำในเมืองแล้วต้องหาที่พัก(ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 ความแตกต่างระหว่างเผ่า ของเยาวชนที่มีผลต่อความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

พื้นที่ที่ต้องการทำงาน	เผ่า		df	t
	คนเมือง	ชาวเขา		
พื้นที่สูง				
พื้นที่ราบ	1.66	1.55	1078	2.996**

** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 (ค่าที่เปิดจากตาราง) = ± 2.576 ($df = \infty$, $\alpha = .01$)

3. ความแตกต่างระหว่างสถานที่เคยศึกษากับความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

จากการศึกษาความแตกต่างระหว่างสถานศึกษาที่เยาวชนเคยศึกษากับความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวงพบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ -1.300 เมื่อเปรียบเทียบค่า t จากตารางแจกแจงความถี่ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 ที่ df 1078 ค่า t จากตารางมีค่าเท่ากับ ± 1.960 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่าค่า t ที่คำนวณได้แสดงให้เห็นว่า

สถานที่เยาวชนเคยศึกษาไม่มีความมีความแตกต่างกัน ในทางสถิติในเรื่องของความต้องการพื้นที่ในการประกอบอาชีพ

กล่าวคือ สถานที่ศึกษาที่เยาวชนเคยศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ กับความต้องการ ในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง หากดูจากตารางจะเห็นได้ว่าทั้งเยาวชนที่เคยศึกษาในพื้นที่ราบ และเยาวชนที่ศึกษาแต่ในพื้นที่สูงต่างมีความต้องการที่จะมาประกอบอาชีพในพื้นที่ราบด้วยกันทั้งสิ้น (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 แสดงความแตกต่างระหว่างสถานที่เคยศึกษาของเยาวชนที่มีผลต่อความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

พื้นที่ที่ต้องการทำงาน	สถานที่เคยศึกษา		df	t
	พื้นที่ราบ	พื้นที่สูง		
พื้นที่สูง	1.56	1.60	1078	-1.300(NS)
พื้นที่ราบ				

(ค่าที่เปิดจากตาราง) = ± 1.960 (df = ∞ , $\alpha = .05$)

3.3 ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ONE WAY ANOVA) เพื่อหาความแตกต่าง

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ใช้ ONE WAY ANOVA และทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามด้วย Duncan multiple range's test ตัวแปรที่ใช้คือ ระดับฐานะ ระดับการศึกษา และระดับผลการเรียน กับความต้องการพื้นที่ประกอบอาชีพของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

1. ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา มีผลต่อความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

จากการทดสอบด้วย ONE WAY ANOVA พบว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการพื้นที่ในการประกอบอาชีพต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 เมื่อทดสอบความแตกต่างตามคู่ระดับการศึกษา ด้วยวิธี Duncan multiple range's test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05 พบว่ากลุ่มเยาวชนที่มีระดับการศึกษาดำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4 มีความต้องการที่จะทำงานในพื้นที่ราบต่างจากกลุ่มเยาวชนที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ แต่เยาวชนที่จบต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่.4 มีความต้องการที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มเยาวชนที่จบสูงกว่าระดับประถมศึกษา

เมื่อพิจารณาแล้วอาจเป็นเพราะงานในพื้นที่ราบเป็นงานเยาวชนที่มีจบการศึกษาระดับประถมศึกษาต้องการ เช่น เสรีอาหาร กรรมกร ซึ่งเป็นงานที่ไม่ต้องใช้ความคิดส่วนใหญ่อันแต่เป็นงานที่ใช้แรงงาน (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 แสดงความแตกต่างของระดับการศึกษาของเยาวชนที่มีผลต่อความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

พื้นที่ที่ต้องการ	ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่า ป.4	จบ ป.6	จบสูงกว่า ป.6	ค่า f
พื้นที่สูง (1)				
พื้นที่ราบ (2)	1.43	1.60	1.54	4.349*

* = มีระดับนัยสำคัญที่ .05

DUNCAN MULTIPLE RANGE'S TEST

1 * 2

* Denotes pairs of group significantly different at the 0.05 level

2. ความแตกต่างระหว่างระดับฐานะ มีต่อความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

จากการทดสอบด้วย ONE WAY ANOVA พบว่าเยาวชนที่มีระดับฐานะต่างกันมีความต้องการพื้นที่ในการประกอบอาชีพต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 เมื่อทดสอบความแตกต่างตามคู่ระดับการศึกษา ด้วยวิธี Duncan multiple range's test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05 พบว่ากลุ่มเยาวชนที่มีระดับฐานะดี มีความต้องการ ที่จะทำงานในพื้นที่ราบต่างจากกลุ่มเยาวชนที่มีฐานะปานกลางและฐานะยากจนอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ แต่ระดับฐานะยากจน กับฐานะปานกลางมีความต้องการที่จะประกอบอาชีพในพื้นที่ราบ(ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 แสดงความแตกต่างระดับฐานะต่อความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

พื้นที่ที่ต้องการ	ระดับฐานะ			ค่า f
	ฐานะจน	ฐานะปานกลาง	ฐานะดี	
พื้นที่สูง (1)				
พื้นที่ราบ (2)	1.58	1.60	1.50	3.523*

* = มีระดับนัยสำคัญที่ .05

DUNCAN MULTIPLE RANGE'S TEST

1 * 3 2 * 3

- Denotes pairs of group significantly different at the 0.05 level

3. ความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียน มีผลต่อความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

จากการทดสอบด้วย ONE WAY ANOVA พบว่าเยาวชนที่มีระดับผลการเรียนต่างกันมีความต้องการพื้นที่ในการประกอบอาชีพไม่แตกต่างกัน

กล่าวคือ ทุกระดับผลการเรียนมีความต้องการที่จะเลือกพื้นที่ในการประกอบอาชีพคือพื้นที่ราบเป็นส่วนมาก (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 แสดงความแตกต่างของระดับผลการเรียนของเยาวชนที่มีผลต่อความต้องการในการประกอบอาชีพบนที่สูงและพื้นที่ราบของเยาวชนในพื้นที่โครงการหลวง

พื้นที่ที่ต้องการ	ระดับผลการเรียน			ค่า f
	ต่ำกว่า 1.5	1.5-2.49	2.5 หรือสูงกว่า	
พื้นที่สูง (1)				
พื้นที่ราบ (2)	1.57	1.59	1.52	.725 (NS)

NS = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

4 ปัญหา และข้อเสนอแนะ ของเยาวชนที่อาศัยในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง

ในการศึกษา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ของเยาวชนที่อาศัยในบริเวณพื้นที่โครงการหลวง ได้ทดสอบโดยใช้คำถามแบบปลายเปิด โดยเยาวชนได้ให้ความเห็นไว้ว่า ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ปัญหาและอุปสรรค

1. ระดับการศึกษาในพื้นที่ราบและพื้นที่สูงไม่มีมาตรฐานเดียวกัน (435 คน)
2. การคมนาคมไม่มีความสะดวกเท่าที่ควร ถนนยังเป็นถนนลูกรัง และการเดินทางลำบากในช่วงฤดูฝน (402 คน)
3. มีการส่งเสริมอาชีพ และการฝึกอาชีพให้กับชาวเขาน้อย (78 คน)
4. มีทุนการศึกษาให้กับเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่สูงน้อยทำให้ไม่ได้ศึกษาตามที่ต้องการ (44 คน)
5. ที่ดินทำกินในปัจจุบันมีไม่พอเพียงกับความต้องการของครอบครัว (19 คน)
6. คุณภาพชีวิตของคนที่อาศัยในพื้นที่สูงไม่ดีเท่าที่ควร(12 คน)
7. มีความลำบากในการติดต่อสื่อสาร ในเรื่องภาษาพูด (8 คน)

ข้อเสนอแนะ

1. รัฐควรส่งเสริมให้มีการจัดการอบรมเกี่ยวกับอาชีพเสริมเพื่อที่จะได้มีงานทำในเวลาว่างจากงานประจำเพื่อให้ครอบครัวมีรายได้เสริม (341 คน)
2. ควรให้มีการปรับระดับคุณภาพการศึกษาของคนในพื้นที่สูงให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ (219 คน)
3. รัฐควรมีการปรับปรุงถนนให้ดีกว่าเดิม เพื่อที่จะมีการเดินทางและติดต่อสื่อสารได้สะดวกขึ้น(136 คน)
4. ควรมีการจัดการสาธารณสุขและมีการจัดตั้งสถานบริการรักษาพยาบาลให้กับแต่ละตำบล (63 คน)
5. รัฐบาลควรมีการจัดพื้นที่ทำกินให้มากกว่าเพื่อที่จะได้มีที่ทำกินพอเพียงสำหรับครอบครัว (33 คน)